

klæring forudgaaede Behandling eller ved selve disses Erklæring eller paa Grund af, at Sagen ei er behandlet for Rævninger, uden at de i § 170 forudsatte Betingelser herfor have været tilstede (§ 319 Nr. 2 Lit. f.), skal Sagen efter behørig Indkaldelse til alle Vedkommende undergives ny Forhandling for en Rævningeret, hvortil de Rævninger, der tidligere have erklæret sig over Sagen, ei atter kunne tilkaldes.

§ 339.

Naar de i en Sag fremsførte under § 319 Nr. 1 og 2 henholdende Anker forkastes, bliver Sagen med Hensyn til de Anklagede, hvem disse Anker vedkomme, af Høiesteret at tage under Paakjendelse i Henseende til Spørgsmaalet om Straffelovens rigtige Anvendelse (§ 319 Nr. 3), om end ingen Anke forsaavidt er fremsat.

§ 340.

Gaaer Anken ud paa, at Straffeloven er urigtig anvendt, affiger Høiesteret endelig Dom, der stadfæster eller forandrer den tidligere. Høiesteret er, forsaavidt Bestemmelsen af Straffens angaaer, ikke bunden til de nedlagte Paastande eller de Grunde, hvorpaa disse ere støttede.

§ 341.

I de Tilfælde, som omhandles i de tvende foregaaende Paragrafer, kan Høiesteret, naar den ikke billiger de Synspunkter, hvorfra den paakjendte Dom med Hensyn til Straffelovens Anvendelse er gaaet ud, og derfor finder Erhvervelse af nye Oplysninger eller Forelæggelse af yderligere Spørgsmaal til Rævningerne fornøden, hjemvise Sagen til ny Behandling og Paakjendelse af vedkommende Ret.

§ 342.

Høiesterets Domme bør indeholde en kort Fremstilling af de Grunde, hvorpaa Domslutningen støttes.

Dommes den Anklagede Straf, maa Dommen navnlig angive de Forbrydelser, for

hvilke, og de Lovbud, hvorefter Straffen paalægges.

Dog kan Høiesteret, naar den billiger saavel Domslutningen som Grundene for den indankede Dom, forsaavidt disse høre under Høiesterets Paakjendelse, indstranke sig til i Henhold dertil at stadfæste Dommen.

§ 343.

Forøvrigt har det, hvad Sagens Paakjendelse i Høiesteret, Protokolforsellen og Dommenes Udfærdigelse angaaer, sit Forblivende ved de i saa Henseende hidtil gjældende Regler.

§ 344.

Sager, som ere paadømte ved Herreds- (By-)retten, kunne, naar de ikke efter de almindelige Regler kunne indankes for Kredsretten, jfr. § 296, i Overensstemmelse med Forfakterne i § 319 indbringes lige til Høiesteret, saafremt den, som vil iværksætte Paakaanken, seer sig istand til at stille Sikkerhed for de med samme forbundne Omkostninger, eller Overanklageren, hvem Sagens Afkrævelse at tilstille, dertil giver sit Samtykke. Anmeldelsen om Paakaanke fremsættes for den vedkommende Herreds- (By-)dommer, og iøvrigt forholdes efter Forfakterne i nærværende Kapitel.

Kapitel 11.

Om ny Forfølgning af en Sag, der er endelig paakjendt.

§ 345.

Naar en Anklaget er frifunden ved endelig Dom, kan ny Forfølgning af den ved Dommen paakjendte Forbrydelse ikke finde Sted, med mindre den Anklagede maa antages at have bevirket Frifindelsen ved at formaae Nogen til falsk Vidnesbyrd, ved at fremlægge falske Dokumenter, ved med List eller Magt at fjerne eller tilintetgjøre Beviser eller ved andre strafbare Midler.

I de nævnte Tilfælde kan ny Forfølgning tilstedes, naar Overanklageren derom fremsætter